

DECYZJA RADY (WPZiB) 2017/1102**z dnia 20 czerwca 2017 r.****zmieniająca decyzję 2014/219/WPZiB w sprawie misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Mali (EUCAP Sahel Mali)**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W swoich konkluzjach z dnia 20 czerwca 2016 r., Rada wezwała do jak najszybszego przeanalizowania możliwości regionalizacji misji w ramach wspólnej polityki bezpieczeństwa i obrony (WPBiO) w regionie Sahelu.
- (2) W dniu 15 maja 2017 r. Rada zatwierdziła koncepcję operacji dotyczącą regionalizacji działań prowadzonych w ramach WPBiO w Sahelu.
- (3) Koncepcja operacji dotycząca regionalizacji działań prowadzonych w ramach WPBiO w Sahelu przewiduje, że celami strategicznymi regionalizacji działań WPBiO w regionie Sahelu są: wsparcie współpracy transgranicznej w Sahelu, wsparcie struktur współpracy regionalnej, w szczególności struktur krajów należących do Grupy Pięciu na rzecz Sahelu, oraz w tym kontekście wzmocnienie krajowych zdolności krajów należących do Grupy Pięciu na rzecz Sahelu.
- (4) W pierwszej fazie należy stworzyć sieć bezpieczeństwa w ramach WPBiO w regionie Sahelu oraz dokonać oceny potrzeb w celu opracowania regionalnego planu wdrożeniowego WPBiO, który ma zostać uzgodniony przez państwa członkowskie.
- (5) Aby zrealizować te cele, w ramach EUCAP Sahel Mali należy stworzyć Komórkę Koordynacji Regionalnej złożoną z ekspertów ds. bezpieczeństwa wewnętrznego i obrony krajów należących do Grupy Pięciu na rzecz Sahelu.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję Rady 2014/219/WPZiB ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2014/219/WPZiB dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 14a

1. W ramach EUCAP Sahel Mali ustanawia się Komórkę Koordynacji Regionalnej (KKR).
2. KKR mieści się w dowództwie EUCAP Sahel Mali w Bamako. W skład komórki wchodzi członkowie personelu umieszczonego wspólnie z EUCAP Sahel Mali oraz eksperci ds. bezpieczeństwa wewnętrznego i obrony rozmieszczeni w delegaturach Unii w Burkinie Faso, Czadzie, Mauretanii i Nigrze.
3. KKR realizuje w ścisłej współpracy z istniejącymi misjami WPBiO w Sahelu następujące cele:
 - a) przyczynić się do orientacji sytuacyjnej Unii odnośnie do potrzeb w dziedzinie bezpieczeństwa i obrony oraz luk krajów należących do Grupy Pięciu na rzecz Sahelu w zakresie regionalnej współpracy transgranicznej i reagowania na wyzwania w zakresie bezpieczeństwa, z myślą o rozwoju regionalnego planu wdrożeniowego w ramach WPBiO, który będzie zawierał zalecenia na dalsze etapy;
 - b) ułatwiać organizowanie przez unijne misje WPBiO w Sahelu kursów szkoleniowych dla osób z krajów należących do Grupy Pięciu na rzecz Sahelu odbywających szkolenia w zakresie bezpieczeństwa i obrony.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2014/219/WPZiB z dnia 15 kwietnia 2014 r. w sprawie misji Unii Europejskiej w dziedzinie WPBiO w Mali (EUCAP Sahel Mali) (Dz.U. L 113 z 16.4.2014, s. 21).

4. Eksperci ds. bezpieczeństwa wewnętrznego i obrony gromadzą informacje dotyczące kwestii bezpieczeństwa i obrony w krajach ich przyjmujących. Dostarczają takie informacje i, w stosownych przypadkach, zalecenia szefowi KKR. Należycie informują szefa delegatury Unii w kraju, w którym są rozmieszczeni.
5. Dowódca operacji cywilnej sprawuje dowództwo i kontrolę nad KKR na poziomie strategicznym, pod kontrolą polityczną i kierownictwem strategicznym KPiB oraz ogólnym zwierzchnictwem WP. W drodze odstępstwa od art. 6 ust. 1 szef KKR odpowiada bezpośrednio przed dowódcą operacji cywilnej i prowadzi działania zgodnie z jego instrukcjami. Szef KKR wydaje instrukcje całemu personelowi KKR.
6. Szef misji sprawuje nadzór nad personelem KKR w zastosowaniu art. 6 ust. 2, 3 i 4 oraz art. 11. W odniesieniu do ekspertów ds. bezpieczeństwa wewnętrznego i obrony pozostaje to bez uszczerbku dla ust. 7 niniejszego artykułu.
7. EUCAP Sahel Mali zawiera niezbędne porozumienia administracyjne z delegaturami Unii w Burkinie Faso, Czadzie, Mauretanii i Nigrze.

Te porozumienia administracyjne:

- a) zapewniają ekspertom ds. bezpieczeństwa wewnętrznego i obrony wsparcie logistyczne i w zakresie bezpieczeństwa niezbędne do wykonywania ich zadań;
- b) przewidują, że szefowie delegatur sprawują w swoich delegaturach Unii zwierzchnictwo nad ekspertami ds. bezpieczeństwa wewnętrznego i obrony, zwłaszcza w celu wypełnienia swojego obowiązku dochowania należytej staranności, zapewniając spełnianie obowiązujących wymogów bezpieczeństwa i przyczyniając się do wykonywania kontroli dyscyplinarnej, i by byli należycie informowani przez ekspertów ds. bezpieczeństwa wewnętrznego i obrony o ich działalności;
- c) przewidują obowiązek zapewnienia przez szefów delegatur ekspertom ds. bezpieczeństwa wewnętrznego i obrony możliwości korzystania w delegaturach Unii, w których są rozmieszczeni, z takich samych przywilejów i immunitetów, jakie przyznano członkom personelu w tych delegaturach.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 20 czerwca 2017 r.

W imieniu Rady
H. DALLI
Przewodniczący